

Word deze week Helemaal Brugge.

Stadsdossier **Brugge**. Oa. **Poëziebos**,
onderaan enkele fragmenten

Ze geven de cultuur in Brugge een boost, helpen minder gefortuneerde stadsgenoten of maken van hun wijk simpelweg een aangename plek. Soms worden ze vrijwilligers genoemd, soms ook moderne do-gooders of simpelweg geëngageerde burgers. Van het medialab Villa Botta tot de huiswerkbegeleider van Integraal: de Bruggelingen zitten niet stil. Knack ging in Brugge op zoek naar mensen die écht iets voor hun stad doen en gaf hen een stem.

Vanaf woensdag 11 september,
twee weken lang,
te koop in uw regio.

Helemaal Knack.

Abonneer u nu!

‘Het bos is een mooie plek om stil te staan bij leven en dood’

Twaalf jaar geleden voorkwam een bende bosbezitters dat het Brugse Lappersfortbos gekapt werd. Het geredde stukje oerbos werd de voorbije jaren omgetoverd tot Poëziebos. Luc Vanneste houdt al jaren het vuur van de bosbeweging mee brandend. Bericht uit wat ooit het -bekendste bos van België was, en waar vandaag de muzen wonen.

Door Elke Lahousse – Foto’s Tom Verbruggen kan je zien in de Brugge-Knack die de komende 14 dagen te koop is in de krantenwinkels. Hierna enkele fragmenten. Het volledige verhaal leest U in de Knack.

Ik denk dat we geschiedenis hebben geschreven met die geweldloze bosbezetting. Maar de stille taal van de diplomatie was een even belangrijk onderdeel van ons actievoeren. Het waren de schrijvers, zangers, natuurliefhebbers, kunstenaars, dokters, politici, artsen, filosofen en honderd verschillende organisaties die zich als een beschermcomité verzameld hadden in het Groene Gordel Front die de brug maakten met de politieke wereld.

Dat het bos ondertussen omgedoopt werd tot Poëziebos, met een wandelpad genoemd naar Hugo Claus en tientallen gedichten langs de weg, is te danken aan het Groene Gordel Front en de bosdichters die lang na de ontruiming van 2002 hun activiteiten bleven voortzetten.

‘Naast Pluk van de Petteflet voel ik me ook sterk verbonden met Mozes, die veertig jaar onderweg was om zijn doel te bereiken’, lacht Vanneste. ‘En met Robin Hood, die vanuit zijn bos bleef strijden tegen nieuw onrecht.

Voor we het Poëziebos inlopen wijst Luc Vanneste naar het infobord naast de ingang. ‘Zie je dit stuk van 3,2 hectare? Dat hebben ze uiteindelijk toch gekapt om er kantoren op te zetten. We hebben het niet kunnen tegenhouden. Het is het offer dat we gebracht hebben om de overige 13 hectare te redden. En een hefboom voor de Vlaamse bossenstrijd.’

‘Het GGF heeft uiteindelijk negen jaar actie gevoerd’, zegt Vanneste terwijl we het bos inlopen. ‘We waren op de duur een goed geoliede machine geworden met een netwerk van wakkere burgers. Toen de Vlaamse overheid en de stad Brugge het bos kochten in 2010, elk voor 650.000 euro, was onze opdracht vervuld. In 2011, tijdens de Nacht van de Duisternis, hebben we het Groene Gordel Front ten grave gedragen en uit de asse is het Poëziebosnetwerk geboren.’

‘De groep bestaat uit sympathiserende dichters en bosdiplomaten die ook al lid waren van het GGF en via poëzie het bos willen eren als rust- en stilteplek. De Lappersfort Poets Society noemen de dichters zichzelf. Samen met de boswachter organiseren ze regelmatig boswandelingen om wandelaars op de hoogte te houden van de toekomstplannen van het bos. We hebben bijvoorbeeld onlangs een bunker ingericht waar vleermuizen hun winterslaap in kunnen houden. Vanuit het Poëziebosnetwerk pleiten we ook voor de aanstelling van een stadsdichter voor Brugge. We hebben de stad alvast een officieuze eerste stadsdichter bezorgd, Hedwig Speliers, die ondertussen opgevolgd werd door Peter Theunynck.’

Op 13 oktober, tijdens de Week van het Bos, organiseert boswachter Koen een wandeling door het Poëziebos, om 14u30. Info: <http://www.poeziebos.be/>

(met dank aan de mensen van Knack)